

Muntanyola

Lluçà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord del terme municipal
Emplaçament A 4450 metres per pista forestal de la carretera BV-4341, punt quilomètric 11'100

Coordenades:

Latitud: 42.08737
Longitud: 2.04657
UTM Est (X): 421147
UTM Nord (Y): 4659917

Classificació

Número de fitxa 08109 - 61
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La teulada es troba esfondrada a l'interior de l'edifici i la vegetació cobreix part de la façana nord-est.
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament de Lluçà, 2001
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad: 08108A011000090000BJ
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 06/03/2009 - 01:00

Descripció

Muntanyola està situada en un punt elevat al nord de la Roca d'en Bosc i de la Roca de la Clau, prop del límit amb el terme municipal de Borredà. Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per un volum principal de planta baixa, primer pis i golfes i fruit de diverses ampliacions, i diversos volums i estructures al voltant. Està bastida amb murs de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades, algunes de les quals han quedat integrades al mur. La teulada era de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior, tot i que actualment es troba esfondrada. La façana principal, orientada al sud-oest, conté a nivell de planta baixa un portal d'arc de mig punt adovellat, una finestra emmarcada amb pedra treballada i llinda de fusta, una espitllera emmarcada amb monòlits de pedra treballada i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, la que es troba sobre el portal conté la data de 1687 inscrita i la de l'extrem dret conté la data de 1762, junt amb l'anagrama IHS i una creu intercalada a la llinda. A nivell de golfes hi ha tres finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada i ampit de pedra. La façana sud-est conserva restes d'arrebossat i conté un petit volum bastit amb murs de maçoneria de pedra adossat a la part esquerra. A nivell de planta baixa hi ha dues finestres, una de les quals emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis hi ha dues finestres, una de les quals emmarcada amb pedra bisellada, ampit motllurat i la data de 1769 junt amb l'anagrama IHS i una creu intercalada a la llinda. A nivell de golfes hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada i una petita eixida a l'extrem esquerre emmarcada amb pedra treballada. La façana nord-est es troba parcialment coberta de vegetació. Al centre sobresurt un volum adossat, parcialment aterrat. A l'esquerra del volum s'intueix una finestra per planta, emmarcada amb pedra treballada a la planta baixa, amb maó al primer pis i amb pedra bisellada a les golfes. A la dreta del volum i a nivell de planta baixa hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada. Al primer pis hi ha dues finestres més emmarcades amb pedra bisellada, una de les quals amb la data de 1700 inscrita a la llinda, i a les golfes hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. La façana nord-oest no conté obertures i té adossada una estructura bastida amb murs de maçoneria de pedra. Davant la façana principal hi ha diverses estructures bastides amb murs de maçoneria de pedra, on destaca un gran portal d'arc rebaixat emmarcat amb maó i brancals de pedra treballada sobre el qual hi ha un carreu integrat al mur amb la data inscrita de 1902. Uns metres al sud de la masia hi ha una pallissa de dos nivells, bastida amb murs de maçoneria de pedra, sustentada amb pilars de pedra treballada i coronada amb teulada de doble vessant. Conserva obertures a la façana nord, on hi ha una porta emmarcada amb pedra treballada i llinda de fusta, i a la façana sud on queda completament oberta i s'observen els tres pilars de pedra treballada, el central dels quals té un carreu integrat amb la data de 1717. Davant la pallissa hi havia l'era, avui travessada per una pista forestal. Conserva part de l'enrajolat i part del límit, marcat amb grans blocs de pedra treballada.

Observacions:

Edifici inclòs al Catàleg de masies i cases rurals (Pla Especial Urbanístic 2014).

Història

Muntanyola es troba documentada des de l'any 1358. També apareix documentada en el capbreu de béns del monestir de Lluçà de l'any 1434 dins la batllia de Santa Eulàlia de Puig-oriol i en el fogatge de 1553. Pels volts de l'any 1580 vivia a Muntanyola una dona anomenada Joana Negre que fou acusada i processada per bruixa. Aquest procés es va realitzar a la vila de Sallent l'any 1618 i la documentació, procedent de la sotsvegueria del Lluçanès, es troben a Santander. Al segle XVIII, que fou temps de creixement econòmic, s'engrandí la casa i en el cadastre de 1717 constava com una heretat de certa rellevància amb una sala, tres habitacions, una cuina, un corral i un estable. El seu terme produïa 52 quarteres de mestall, 1 arrova de cànem i llegum menut; disposava també un hort de secà i 76 quarteres de terra erma amb alguns roures. Els últims masovers de Muntanyola varen marxar pels volts de l'any 1975.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE LLUÇÀ (2014) *Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació. Pla Especial Urbanístic (text refós)*. Lluçà: Ajuntament de Lluçà.

IGLÉSIES, J. (1981) *El fogatge de 1553. Estudi i transcripció*. Barcelona: Dalmau.

MASRAMON, R. (1990) *El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà*. Prats de Lluçanès: Ajuntament de Prats de Lluçanès.

MESTRE, P. (1996). "Les cases que es perden". *El Temperí*. Santa Eulàlia de Puig-oriol. Tardor de 1996.

PLADEVALL, A. (1997) *Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana*. Torelló: Impremta Sellarès.

